

er et Regnskab med Oversigt over Driften af 24 Tdr. Land af Klosterhede. Hartkornet var 1 Album. Disse 24 Tdr. Land ere indkøbte for 55 Kr. pr. Td. Land, altsaa i alt for 1,320 Kr. Og det viser sig, at efter at alle Udgifterne ved Paaførelse af Mergel, ved Paaførelse af Kunstgødning, til Forrentning, til Skatter for 3 Aar, inden Dyrkningen kan paabegyndes, kort sagt alle Udgifterne, vare afholdte, stillede det sig saaledes efter første Aars Drift, at der var et Underskud paa 1,318 Kr. 63 Øre. Men deri er jo indbefattet Indkøbet af Heden: 1,320 Kr. Bortser man altsaa fra det, er der i Virkeligheden ved første Aars Drift skabt Balance. Efter andet Aars Drift er Underskuddet forvandlet til et Overskud paa 2,789 Kr. 92 Øre. Efter tredje Aars Drift er Overskuddet 5,394 Kr. 66 Øre, efter fjerde Aars Drift: 6,129 Kr. 50 Øre, efter femte Aars Drift: 9,012 Kr. 53 Øre, og efter sjette Aars Drift er Overskuddet vokset op til 11,988 Kr. 31 Øre. Naar hertil føjes, at Jorden ved Slutningen af Perioden blev ansat i Ejendoms skyld til at være 6,000 Kr. værd, er i Virkeligheden det Nettoudbytte, den Hede har givet gennem disse Aars Drift, i alt 17,988 Kr. 13 Øre. Det vil altsaa sige med et rundt Tal 18,000 Kr. for en Hedelod paa 24 Tdr. Land. Nu er det vist sikkert nok, at Tovborg Jensen er en af de dygtigste Landmænd, Vestjylland ejer. Det er sikkert nok, at han har grebet Sagen praktisk an, thi det er jo et ualmindeligt flot Resultat, og et Resultat, som ingenlunde kan siges at være Normen for Opdyrkning af Hede. Men der er paa den anden Side vist, hvad der ved Energi og praktisk Forstaaelse af Forholdene kan naas ved at opdyrke Hede, som egner sig dertil. Det er intet Under, at Tovborg Jensen i en Artikel i „Dansk Landbrug“, hvor han skriver om Dyrkning af Hede, begynder med at sige: „At dyrke Hede er noget af det mest lønnende og mest taknemmelige, en Landmand i vore Tider kan tage sig for, hvor der er Lejlighed dertil ved Siden af en selvstændig Bedrift“. Jeg skal ikke læse mere op af denne Artikel, uagtet den for øvrigt indeholder mange fortræffelige Bemærkninger, men det vil Tiden ikke være til. Foreningen af jyske Landboforeninger har ved sine Planteavlsudstillinger gjort Rede for den Hedeopdyrkning, der har fundet Sted, og Maaden, hvorpaa den har fundet Sted, og har endvidere mangfoldiggjort og ladet uddele Regnskaberne over denne Hedeopdyrkning. Derved tror jeg, at man i Virkeligheden har gjort Hedeopdyrknin-

gen mere Gavn og gjort det paa en sundere Maade, end man gør det ved at give Hedeopdyrkere det direkte Tilskud af 25 Kr. pr. Td. Land.

Til Slutning skal jeg sige, at Hovedformaalet for vor fremtidige Finanspolitik maa jo være det: gennem en forsigtig Økonomi at skaffe Balance paa Statsregnskaberne. Det er et Maal, som ikke naas i en Fart. Det er ingenlunde nogen let Opgave, og det er derfor en meget vanskelig Post, den højtærede Finansminister her er stillet paa. Jeg har imidlertid den Tro, at han er den rette Mand paa den rette Plads, og at han vil lægge al sin Energi ind i Arbejdet. Hertil tør jeg tilsige ham min og mit Partis Støtte.

K. M. Klausen: Ministerskifter høre snart til Dagens Orden her i dette Land, de synes at blive lige saa hyppige hos os, som de ere i Frankrig. Men for hvert Ministerskifte synes Venstrefarven at blive blegere, saa den snart er ved helt at udviskes, medens samtidig Ministeriets Afhængighed af Højre er stadig og stærkt voksende. Naar man sammenligner det nuværende Ministerium med Systemskiftets Ministerium fra 1901, er der en meget stor Forskel at lægge Mærke til. Den Gang stod der bag Ministeriet et stærkt Flertal, det nød almindelig Tillid, Befolkningen saa hen til det med store Forventninger, og dette Ministerium havde den Gang — saaledes saa det ud — alle Betingelser for at kunne udrette noget for at gennemføre sit Program. Men det Ministerium, der er nu, det Ministerium, som er lappet sammen fra forskellige Sider, har intet Flertal hverken her eller ude i Befolkningen. Ingen nærer nogen som helst Forventning til det end sige nogen Begejstring for det; det er et Ministerium, der staar magtesløst, som lever paa Højres Naade, og som maa søge Støtte hos sine gamle, bitre Modstandere. Der er intet fremragende Navn indenfor dette Ministerium, ingen Fører, der kan staa som Samlingsmærke for det, som dette Ministerium repræsenterer; Regeringens Chef har kun i den Tid, han har fungeret som saadan, gjort sig bemærket ved en eneste Udtalelse, og det var, da han haanede sin egen Fortid. I det hele taget synes Rejsen fra det skønne Ledreborg til Hovedstaden for Regeringens Chef mest at have været en Pilgrimsgang, en Bodsrejse for at gøre godt for Fortidens Synder. Ministeriets mest omstridte Mand, den Mand, der sikkert har været den faktiske Leder,